

STANDARDY OCHRONY MAŁOLETNICH PRZED KRZYWDZENIEM

styczeń 2024

CZYM SĄ STANDARDY OCHRONY MAŁOLETNICH PRZED KRZYWDZENIEM

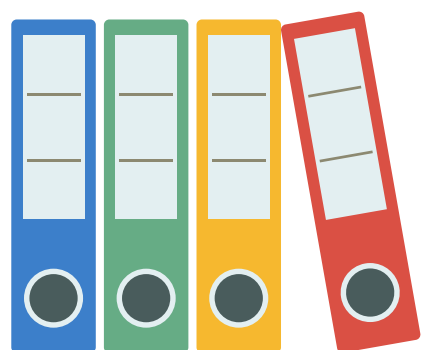
Jest to zbiór zasad, które pomagają tworzyć bezpieczne i przyjazne środowisko w szkołach, przedszkolach i innych miejscach działających na rzecz dzieci.

Zgodnie z Ustawą z dnia 28 lipca 2023 r. o zmianie ustawy – Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2023 r. poz. 1606) organy zarządzające placówkami działającymi na rzecz dzieci mają obowiązek wdrożyć standardy dostosowane do charakteru i rodzaju podmiotu lub prowadzonej działalności.

STANDARDY OCHRONY MAŁOLETNICH OBEJMUJĄ CZTERY OBSZARY

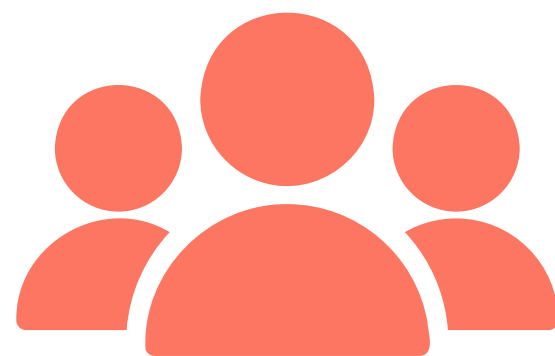
POLITYKA

STANDARD I.

Szkoła ustanowiła i wprowadziła w życie Politykę ochrony dzieci przed krzywdzeniem.

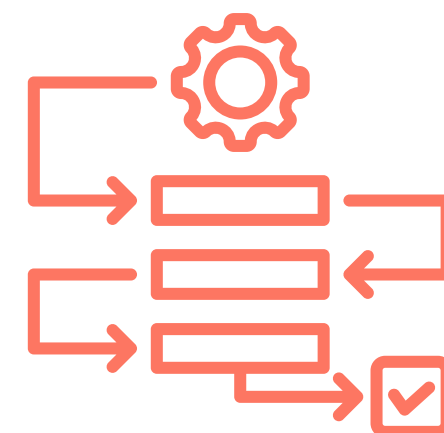
PERSONEL

STANDARD II.

Szkoła monitoruje, edukuje i angażuje swoich pracowników w celu zapobiegania krzywdzeniu dzieci.

PROCEDURY

STANDARD III.

W szkole funkcjonują procedury zgłaszania podejrzenia krzywdzenia oraz podejmowania interwencji w sytuacji zagrożenia bezpieczeństwa dziecka.

MONITORING

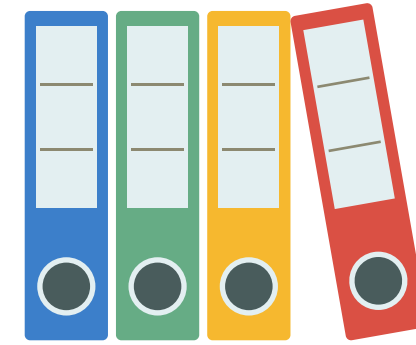

STANDARD IV.

Szkoła monitoruje i okresowo weryfikuje zgodność prowadzonych działań z przyjętymi standardami ochrony dzieci

POLITYKA

Polityka ochrony dzieci to dokument, który szkoła wypracowuje i wprowadza w życie.

Jasno i kompleksowo określa on:

- zasady bezpiecznej rekrutacji personelu
- sposób reagowania w organizacji/instytucji na przypadki podejrzenia, że dziecko doświadcza krzywdzenia i zasady prowadzenia rejestru interwencji
- zasady bezpiecznych relacji personel–dziecko i dziecko–dziecko
- zasady bezpiecznego korzystania z internetu i mediów elektronicznych
- zasady ochrony wizerunku i danych osobowych dzieci.

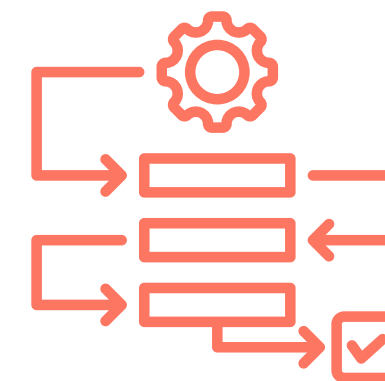
PERSONEL

- W szkole obowiązują zasady bezpiecznej rekrutacji pracowników pedagogicznych i niepedagogicznych, praktykantów, partnerów współpracujących ze Szkołą i wolontariuszy
- Określone zostają zasady bezpiecznych relacji całego personelu szkoły z dziećmi, wskazujące, jakie zachowania w organizacji są niedozwolone, a jakie pożądane kontakcie z dzieckiem.
- Szkoła zapewnia swoim pracownikom podstawową edukację na temat ochrony dzieci przed krzywdzeniem i pomocy dzieciom w sytuacjach zagrożenia, w zakresie: rozpoznawania czynników ryzyka, symptomów krzywdzenia dzieci, procedur interwencji w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka, procedury „Niebieskie Karty”.

PROCEDURY

- Szkoła wypracowuje procedury, które określają krok po kroku, jakie działanie należy podjąć w sytuacji krzywdzenia dziecka lub zagrożenia jego bezpieczeństwa ze strony personelu organizacji, członków rodziny, rówieśników i osób obcych.
- Szkoła dysponuje danymi kontaktowymi lokalnych instytucji i organizacji, które zajmują się interwencją i pomocą w sytuacjach krzywdzenia dzieci (policja, sąd rodzinny, centrum interwencji kryzysowej, ośrodek pomocy społecznej, placówki ochrony zdrowia) oraz zapewnia do nich dostęp wszystkim pracownikom.
- W szkole wyeksponowane są informacje dla dzieci na temat możliwości uzyskania pomocy w trudnej sytuacji, w tym numery bezpłatnych telefonów zaufania dla dzieci.

MONITORING

- Przyjęte Standardy ochrony małoletnich przed krzywdzeniem są weryfikowane – przynajmniej raz w roku, ze szczególnym uwzględnieniem analizy sytuacji związanych z wystąpieniem zagrożenia bezpieczeństwa dzieci.
- W ramach weryfikacji polityki szkoły konsultuje się z dziećmi i ich rodzicami/opiekunami.

KRZYWDZENIE DZIECKA

to każde **zamierzone i niezamierzone działanie** lub **zaniechanie działania** jednostki, instytucji lub społeczeństwa jako całości i każdy rezultat takiego działania lub bezczynności, które naruszają równe prawa i swobody dzieci i/lub zaktócają ich optymalny rozwój.

Krzywdzenie dziecka obejmuje wszystkie formy fizycznego i/lub emocjonalnego złego traktowania, zaniedbania, wykorzystania seksualnego lub komercyjnego, doznane od osoby odpowiedzialnej za dziecko, której ono ufa lub która ma władzę nad nim, skutkując faktyczną lub potencjalną krzywdą dziecka dla jego zdrowia, możliwości przetrwania, rozwoju albo godności.

(WHO)

FORMY KRZYWDZENIA

- ZANIEDBANIE
- PRZEMOC PSYCHICZNA
- PRZEMOC FIZYCZNA
- PRZEMOC SEKSUALNA

ZANIEDBANIE

to niezapewnienie odpowiednich warunków do rozwoju dziecka w sferze zdrowotnej, edukacyjnej i emocjonalnej, odpowiedniego odżywiania, schronienia i bezpieczeństwa, w ramach środków dostępnych rodzicom lub opiekunom, i w następstwie powodujące lub mogące powodować uszczerbek na zdrowiu dziecka lub zaburzenie rozwoju psychicznego, moralnego lub społecznego.

Przykłady:

- zaniechywanie nadzoru nad dzieckiem, narażające je na doznanie urazów fizycznych, psychicznych lub seksualnych,
- brak dbałości o odpowiednie ubranie i odżywianie,
- zaniechywanie higieny, opieki medycznej i edukacji,
- zostawienie dziecka bez właściwej opieki,
- brak kontaktu fizycznego z dzieckiem (nieprzytulanie dziecka).

PRZEMOC PSYCHICZNA

przewlekła nie fizyczna, szkodliwa interakcja między dzieckiem a rodzicem lub opiekunem, obejmująca zarówno działania, jak i zaniechania. To wszelkie zachowania dorosłych, które wpływają źle na jego samoocenę, poczucie bezpieczeństwa i utrudniają jego prawidłowy rozwój.

Formy:

- niedostępność emocjonalna opiekuna,
- wrogość, obwinianie i odrzucanie dziecka,
- nierealistyczne oczekiwania wobec dziecka,
- nieuznawanie indywidualności dziecka i granic psychicznych pomiędzy rodzicem a dzieckiem,
- nieodpowiednia socjalizacja, demoralizacja,

PRZEMOC PSYCHICZNA

Przykłady:

- natarczywe, nadmierne i nieracjonalne wymagania wobec dzieci, przekraczające ich możliwości i utrudniające rozwój,
- przemoc werbalna np. obrażanie, wyzywanie, poniżanie, szantażowanie,
- grożenie użyciem przemocy fizycznej wobec dziecka lub jego zwierzęcia,
- angażowanie dziecka w konflikty między rodzicami,
- czynienie z dziecka świadka przemocy wobec innych osób. Dzieci – także te najmłodsze – cierpią nie tylko gdy bezpośrednio doświadczą przemocy, ale także gdy są świadkami przemocy dorosłych wobec siebie nawzajem.

PRZEMOC FIZYCZNA

to każde zachowanie, które powoduje ból i może prowadzić do powstania urazów na ciele dziecka.

Najczęstsze formy:

- klapsy i bicie ręką, pięścią, z użyciem przedmiotów,
- popychanie, szarpanie, szczypanie,
- policzkowanie, ciągnięcie za włosy,
- duszenie,
- przypalanie papierosem, polewanie substancjami żrącymi,
- krępowanie ruchów, rzucanie w dziecko przedmiotami,
- nie zapewnienie koniecznej pomocy medycznej bezpieczeństwa,
- zmuszanie do jedzenia.

PRZEMOC FIZYCZNA

W odróżnieniu od zjawiska przemocy wobec dorosłych przemoc wobec dzieci nie musi być intencjonalna i często nie jest. Może wynikać z kryzysu, braku umiejętności, i innych czynników. To nie zmienia jej szkodliwości, ale jest ważne w diagnozie i tworzeniu planu pomocowego dziecku i rodzinie.

Intencje dorosłego nie mają w takich sytuacjach znaczenia – nawet jeśli opiekun wierzy, że poprzez bicie lepiej wychowa lub zdyscyplinuje dziecko, przemoc fizyczna wobec dziecka zawsze pozostanie zła i będzie mieć tragiczne skutki.

PRZEMOC FIZYCZNA

Od 2010 r. w Polsce obowiązuje prawny zakaz stosowania wobec dzieci kar cielesnych – w tym także klapsów. Przez zakaz stosowania kar cielesnych należy rozumieć nie tylko zakaz „bicia dziecka”, ale także karcenia go przez dawanie tzw. klapsów mających na celu wymuszenie od dziecka posłuszeństwa. To sprawia, że klaps staje się karą cielesną, a nie właściwą metodą wychowawczą.

Każda kara cielesna

jest przejawem przemocy w rodzinie, zgodnie

**z art. 2 pkt 2 ustawy z 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie
(Dz. U. Nr 180, poz. 1493)**

PRZEMOC W RODZINIE

Przez przemoc w rodzinie należy rozumieć jednorazowe albo powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie naruszające prawa lub dobra osobiste członków rodziny w szczególności narażające te osoby na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia, naruszające ich godność, nietykalność cielesną, wolność, w tym seksualną, powodujące szkody na ich zdrowiu fizycznym lub psychicznym, a także wywołujące cierpienia i krzywdy moralne u osób dotkniętych przemocą –

Kodeks rodzinny i opiekuńczy. Komentarz, wyd. V. Opublikowano: LexisNexis 2011.

PRZEMOC SEKSUALNA

to włączenie dziecka w aktywność seksualną, której nie jest ono w stanie w pełni zrozumieć i udzielić na nią świadomej zgody i/lub do której nie dojrzało rozwojowo i nie może zgodzić się w ważny prawnie sposób, i/lub która jest niezgodna z normami prawnymi lub obyczajami danego społeczeństwa. Przemoc seksualna wobec dzieci obejmuje zarówno zachowania związane z bezpośrednim dotykaniem, jak i bezdotykowe.

Według polskiego prawa wszelkie kontakty seksualne osoby dorosłej z dzieckiem poniżej 15 r.ż. są przestępstwem, nawet jeśli dziecko wyrazi zgodę na taki kontakt lub samo go inicjuje. Nie zmienia to odpowiedzialności karnej i moralnej dorosłego.

DLACZEGO WPROWADZA SIĘ STANDARDY OCHRONY DZIECI?

- By skutecznie przeciwdziałać krzywdzeniu dzieci i wzmocnić instytucje w dążeniu do zapewnienia dzieciom bezpieczeństwa.
- By nie narażać dzieci na ryzyko krzywdzenia.
- By wprowadzić procedury, które pozwalają odpowiednio wcześnie zareagować w przypadku obaw o dobro dziecka lub zapobiegać krzywdzeniu dzieci, zanim dojdzie do eskalacji przemocy wobec nich – niezależnie od źródła i typu tej przemocy.

W SZKOLE, KTÓRA SPEŁNIA STANDARDY OCHRONY DZIECI

- nie pracują osoby mogące zagrażać bezpieczeństwu dziecka,
- wszyscy pracownicy wiedzą, jak rozpoznawać symptomy krzywdzenia dziecka oraz jak podejmować interwencję w przypadku podejrzenia, że dziecko jest ofiarą przemocy - w szkole lub w rodzinie,
- wszystkie dzieci dowiadują się, jak unikać zagrożeń w kontaktach z dorosłymi i rówieśnikami - w realnym świecie oraz w internecie,
- wszystkie dzieci mają stały dostęp do informacji, gdzie szukać pomocy w trudnych sytuacjach życiowych,
- rodzice dowiadują się, jak wychowywać dziecko bez przemocy i uczyć je zasad bezpieczeństwa.

W SZKOLE, KTÓRA SPEŁNIA STANDARDY OCHRONY DZIECI uczniowie wiedzą, gdzie szukać pomocy

TU MOŻESZ OTRZYMAĆ POMOC

112

Telefon alarmowy

116 111

Telefon zaufania dla dzieci i młodzieży

800 12 12 12

Dziecięcy telefon zaufania
Rzecznika Praw Dziecka

800 080 222

Całodobowa infolinia Fundacji ITAKA

801 120 002

Telefon dla ofiar przemocy w rodzinie
"NIEBIESKA LINIA"

116 123

Telefon dla osób w kryzysie emocjonalnym

22 594 91 00

Antydepresyjny telefon
Forum Przeciw Depresji

W Szkole Podstawowej Nr 50 z Oddziałami Integracyjnymi im. Świętej Jadwigi Królowej Polski w Białymstoku
OBOWIĄZUJĄ STANDARDY OCHRONY MAŁOLETNIICH PRZED KRZYWDZENIEM

ŹRÓDŁO:
<https://standardy.fdds.>

Dziękujemy za uwagę

